

nuværende Ministerium. Jeg skal sige, for saa vidt han har sat mit Navn i Forbindelse med Valgbevægelsen ovre paa Lolland, at jeg under den sidste Valgkamp ikke var til Stede ved et eneste Møde uden for min egen Valgkreds. Jeg har i min Valgkreds forsvaret Ministeriet mod adskillige af de Angreb, som bleve rettede paa det, og det vil da let kunne forstås, at jeg ikke kan have stillet mig saaledes, at jeg, samtidig med at jeg i min egen Valgkreds har stillet mig velvillig over for Regeringen og den Politik, som Ministeriet har ført, dog har kunnet være med til at sende Agitatorer til Lolland, der have indtaget et andet Standpunkt. Jeg har ingen Anelse om, hvad der er sagt paa Lolland. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til, jeg har ikke fulgt Bladene der ovre under Valgbevægelsen og kan ikke indestaa for, hvad der er blevet sagt. Men det ærede Medlem mindede mig om, at han selv en Gang har været Meningsfælle af det ærede Medlem for Æbeltoft og mig og staaet i Parti sammen med os. Det er da ikke unaturligt, om der er moderate Vælgere ovre i hans Valgkreds, der ogsaa have dette i Erindring og mulig deraf have taget Anledning til at rette Angreb paa ham, som have været generende for det ærede Medlem, men jeg har ikke blandet mig i, hvad der er foregaaet i hans Valgkreds, jeg kan som sagt ikke staa til Ansvar for, hvad der er sagt, og jeg kan hverken forsvare eller angribe det, der er sket, da jeg ikke har nogen Anelse om, hvorledes Ordene ere faldne.

Hvad angaar de Angreb, som ere rettede paa den høje Regerings Medlemmer i de sidste Dage, skal jeg ikke videre komme ind derpaa, men jeg skal blot udtale, at det i høj Grad har undret mig at lægge Mærke til de vældige Angreb, der ere rettede paa den højtærede Krigsminister. Han har jo særlig været udsat. Nu har jeg haft den Ære at sidde her i omtrent 30 Aar, men aldrig nogen Sinde har jeg hørt et saa groft og voldsomt Udfald mod en Minister som det, jeg var Vidne til i Aftes. Jeg har ikke rigtig kunnet forstå, hvad der har givet Anledning til dette om jeg maa sige Raseri mod den nuværende Krigsminister. Det hele har jo sit Udgangspunkt i en efter min Formening ganske uskyldig Udtalelse, som den højtærede Minister fremsatte ved en Skyttefest i Faaborg. Denne Udtalelse af den højtærede Krigsminister

har sat Sindene i voldsom Bevægelse og givet Anledning til de mange Avisartikler og heftige Udfald mod den højtærede Minister, men hvad er det da, Ministeren sagde ovre i Faaborg? Han sagde til de unge Skytter: Vi ere en lille Nation, men trods det bør vi holde „vor Brod rede“. Jeg synes, det er meget moderat sagt af en Krigsminister. Vi have jo dog en Hær, og denne Hær er forsynet med ny Geværer og ny Kanoner, og det maa vel være Meningen med at have en Hær og med at forsyne den med Vaaben, at selv om den, fordi vi ere en lille Nation, kun kan betragtes som en Brod, skal den være rede, saa at den, i det Tilfælde vor Neutralitet bliver krænket, vil forsvare den. At en saadan Udtalelse som den om at holde sin Brod rede kan sætte Socialdemokraterne i Ekstase havde jeg ikke tænkt mig, for de Herrer have jo altid deres Brod rede, og de nøjes ikke alene med en Brod, de slaa med Kolbeslag. Jeg kan i det hele taget ikke fatte, at der i den Henseende er noget at lægge den højtærede Krigsminister til Last, naar han bruger en — jeg gentager det saa moderat Ytring. Hvad skulde vi ellers have Hæren til? Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte forleden et Ønske om, at Forsvarskommissionen maatte komme til det Resultat at nedsætte Militærudgifterne med en Million. Kunde den endda det, mente han, var der vundet meget. Men naar alle de andre Millioner ikke skulle være til at holde den Hær, vi kunne holde, paa en forsvarlig Maade, saa at den i paa-kommende Tilfælde har sin Braad rede, synes jeg, at vi overhovedet slet ingen Hær skulde have. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Jeg skal kun udtale min Beklagelse over, om man nu vil straffe Skytteforeningerne, fordi Krigsministeren til danske Skytter har udtalt sig, som jeg her har refereret. Det lod jo nemlig til, at Skytterne og Skyttesagen skulde undgælde for denne Udtalelse, at de danske Skytteforeninger skulde afknapnes, om det var muligt, i de Bevillinger, der efter min Formening saa sparsomt ere tilmaalte dem. For øvrigt glæder det mig at have lagt Mærke til i Løbet af Sommeren, at den højtærede Kirke- og Undervisningsminister ved et Foredrag om Forsvarssagen, som han holdt ovre i sin Valgkreds har stillet sig paa samme Standpunkt som sin Kollega, Krigsministeren. I dette Foredrag udtalte den ærede Kultusminister, at det ogsaa var